

[Statsministeren.]

opholder sig i Havet ved Grønland, til at faa omladet Kul eller deslige, og der har fra international Side været fremsat Ønske om en Aabning i den Udstrækning, som det i øvrigt maatte være muligt. Det er altsaa dette Ønske, man her søger at imødekomme, saaledes at man undgaar den Misfornøjelse, der maaske nu og da kan være til Stede, fordi vi i Henhold til den grønlandske Lovgivning maa nægte Adgang til Havnen, naar da ikke Nødstilfælde gør en saadan nødvendig, thi i saa Fald er der jo aabent; hvis det drejer sig om Vandfyldning eller deslige eller om Sygdom, gælder det almindelige Nødhavnprincip, endda i sin videste Form.

Med den Ændring, der her sker, vil man altsaa forsøgsvis kunne give Adgang til den Havn, der i Forvejen er aaben for Færinger og andre Danske, og saa vil man jo heraf kunne høste Erfaringer om, i hvilken Udstrækning der er Trang til en saadan Havneplads, og om det maatte blive nødvendigt senere at skride til videregaaende Foranstaltninger. Af forskellige Grunde har man hidtil ikke faaet afsluttet de Undersøgelser, der er iværksat, og heller ikke faaet fuld Klarhed over, hvilke økonomiske Konsekvenser en videregaaende Foranstaltning vil medføre.

Jeg skal anbefale Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, saaledes som det er tiltraadt af Folketinget.

Rs. Nielsen: Som paapeget af Statsministeren har Rigsdagen Aar efter Aar beskæftiget sig med Forslag om Adgang for danske Fiskerskibe til Fiskeri i de grønlandske Farvande. Siden 1926—27, da den saakaldte Færingerhavn anlagdes, er et stedse stigende Tal af Færingernes Fiskerflaades Skibe søgt derind. Det oplyses saaledes, at denne Havn i 1934 har været besøgt af 114 Skibe. Det er et godt Vidnesbyrd om Havnens Værdi som Støttepunkt for Færøfiskeriet i disse fjerne Farvande. Men Kravet om at faa udpeget et andet nordligere beliggende Støttepunkt i Sukkertoppens Distrikt har været rejst Gang efter Gang, og da vi i Samlingen 1933—34 behandlede Lovforslaget om danske Fiskerskibes Adgang til Fiskeri i de grønlandske Farvande, oplystes det, at der var to Pladser, som der kunde være Tale om. I det Forslag, vi behandler i Dag, fastslaas det, at Tovkussak anvises til Anløbssted for Fiskerskibe i Lighed med Færingerhavnen. Jeg hilser med Glæde, at dette aargamle Krav herved synes imødekommet, og man maa saa haabe, at det

bliver opfyldt paa en for Fiskeriet god og tilfredsstillende Maade. Det maa imidlertid undre, at kun eet Skib i Sommeren 1934 anløb Havnen. Forhaabentlig er dette dog ikke Udtryk for, at den udpegede Naturhavn ved Tovkussak ikke svarer til Formaalet. Muligvis vil den højtærede Statsminister være i Stand til at give Oplysninger om disse Forhold.

Forslaget har været til en kort Udvalgsbehandling i Folketinget, og der er tilgaaet dettes Udvalg meget interessante Oplysninger om Bekostningerne ved det forberedende og undersøgende Arbejde, inden Havnen kunde aabnes for Besejling. Ligeledes er der et Overslag over, hvad det vil koste, hvis Havnen skal anlægges og udstyres som Færingerhavnen.

Det fremgaar af dette, at Anlægget vil andrage ca. 40 000 Kr., medens den aarlige Drift vil kræve omkring 10 000 Kr. Desuden oplyses det, at Statskassen bærer alle Udgifterne ved Anlæg og Drift af Havnene, medens Sysselskassen for Godthaabs Distrikt modtager det Beløb, som indkommer i Form af Skibsafgift o. lign.

Det nye i det foreliggende Forslag er dette, at man i Statsministeriet overvejer Muligheden af at gøre Færingerhavnen til en international Havn med fri Besejling for alle Skibe. Efter de Forhandlinger, der har været ført i Folketinget, og de Oplysninger, der er fremkommet gennem Folketingsudvalgets Forhandlinger med den højtærede Statsminister, er der Udsigt til, at dette Spørgsmaal kan blive løst paa en god Maade. Selve det Spørgsmaal, som Rigsdagen har beskæftiget sig med Aar efter Aar, har, som allerede paapeget, faaet en god Løsning, idet det Krav, der Gang paa Gang er rejst, særlig fra den færøske Fiskeribefolknings Side, nu endelig er opfyldt. Jeg vil haabe, at der derved virkelig kan blive Ro om dette Spørgsmaal, og at Sagen kan blive ordnet paa en saadan Maade, at det svarer til Forventningerne.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Josiassen: Som allerede nævnt er det foreliggende Lovforslag ikke noget særligt nyt, men en Genganger. Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling. Jeg understreger den Betydning, Færingerhavnen har, idet den i 1934 har været besøgt af 114 Fartøjer, hvilket er et Bevis for, at den gør stor Nytte. Jeg haaber, at den nye Havn, der skal bygges, maa faa samme Be-